

Anita Piek

Uit Zutphens Dagblad, 21 oktober 1931

Dingen van de dag

Lawaai-klachten

Ons bereiken dezer dagen een paar klachten over straatrumoer en ander lawaai. De een morde er over, dat het nachtelijk rumoer zoo toeneemt. Inderdaad, dat is allereerst een gevolg van het stijgend nacht-vervoer: er rijden schier op elk uur van de nacht vrachtauto's en luxe automobielen voorbij. En wie dan zoo gelukkig is te wonen aan een hoofdverkeersweg voelt zijn slaap telkens onderbroken door het geloei van autohoorns, die voor elken straathoek spektakel maken – wat hun plicht is – maar die bovendien ook op de rechte weggedeelten, al loopt er geen mensch voor de aardigheid van hun nadering kennis geven door aldoor den hoorn te laten schallen in den stillen donkeren nacht.

Dat de menschen daarover murmureren is te begrijpen. En dat zij dan bij de krant om hulp komen vragen is een in dezen tijd natuurlijk verschijnsel. Nu kunnen wij daar niets aan verhelpen. Alleen kunnen wij door openbaarmaking der klachten de aandacht der autoriteiten er op vestigen. Die bezitten mogelijk de middelen om de menschen, die NOODELOOS rumoer maken op straat in den "voor de nachtrust bestemde tijd", eens te herinneren aan hun verplichtingen tegenover hun medemenschen. En als ook de overheid machteloos staat, dan kunnen zij allicht de bemiddeling inroepen van de organisaties van automobilisten, die mogelijk in dat opzicht invloed op hun leden kunnen uitoefenen.

Evenwel, in het algemeen dienen de klagers toch te beginnen, met zich zelf tot de gestelde machten te wenden met hun klachten. Dat geldt ook voor den man, die er begrijpelijkerwijs op tegen heeft, wanneer 's nachts in zijn buurt vrachtauto's worden geladen met levend geëdierte, voor een markt bestemd of met allerlei koopwaar. Dat gaat vaak gepaard met geschreeuw en spektakel, dat onze klager terecht overbodig acht. Maar laat

hij dat dan even aan de politie vertellen en die zal er dan wel voor waken, dat dit in het vervolg wat rustiger geschiedt. Dan was er nog een andere klacht. En eerlijk gezegd zitten we daar wel een beetje mee. Die komt van een bewoonster van den Deventerweg. En die moppert over het hinderlijk lawaai van loeiende koeien in den nacht op een weide achter hare woning. Zij heeft opgemerkt dat in die weide telkens weer andere koeien worden gebracht, welke dieren in de hun ongewone, vreemde omgeving door luid geloei haar verlangen naar haar vroegere verblijfplaats openbaren. Natuurlijk is dat vervelend voor wie zijn slaapkamer in de buurt van zo'n nachtelijk lawaai heeft: "noch watten in de ooren, noch antifoons brengen verlichting", zoo schrijft ons deze Deventerwegbewoonster. En zij vraagt ons of zij en anderen maar het slachtoffer moeten blijven van dergelijke hinderlijke praktijken.

Wij vreezen zeer, dat het uiterst lastig zal wezen om aan deze klaagster voldoening te verschaffen. Men kan toch van overheidswege den pachter van die weide kwalijk de verplichting opleggen, daar alleen vee te brengen dat nooit loeien zal!

Het is nu eenmaal de aard van een koe, die zich verveelt of die haar onbehagen wil uiten, om aan het loeien te slaan. Alleen: wij hebben de klaagster niet de gelegenheid willen benemen, haar klacht tot uiting te brengen. Als er een middel op gevonden kan worden, zal ook hier de overheid wel helpen. Maar dan herhalen wij onzen raad: begin met u te wenden tot den eigenaar van de bedoelde weide of tot den pachter, of tot beiden. Dat is eigenlijk de eenige weg.

Op een zooveel mogelijk gewaarborgde rust in de nacht, op een vermindering van overbodig lawaai heeft iedereen recht, die overdag werken moet. En anderzijds is het ieders plicht om anderen niet te storen door nachtelijk spektakel, dat best kan worden nagelaten. "Niet hinderen" is een oud gebod, dat de Romeinen al voorschreven. Als iedereen zich daar zooveel hij kan aan houdt, zal voor velen de reden tot klachten over gestoorde nachtrust worden weggenomen.